

Venezuela – ett djungeläventyr

Efter ett antal stökiga år med interna oroligheter och sedan Covid-19 ovanpå det så har situationen nu blivit så stabil att det äntligen blev möjligt att resa till Venezuela (i alla fall tyckte jag det). Jag och min dotter Kristin bokade in oss på en expedition för att täcka två av Venezuelas mest intressanta naturfenomen – tepuibergen i södra delen av landet (inklusive världens högsta vattenfall – Angel Falls) och Orinoco-flodens vidsträckta delta. Dessutom blev det några dagar i huvudstaden Caracas. Vi åkte i en liten grupp om åtta personer där deltagarna, förutom vi två svenskar kom från Italien, Österrike, Tyskland, Spanien och Kuwait.

Tepuibergen

I södra Venezuela och över gränsen till Guyana och Brasilien finns det totalt cirka 200 tepuiberg (table mountain på engelska och ibland även kallade taffelberg på svenska). Dessa berg har under årens lopp mejslats fram ur den så kallade ”guyanska skölden” där sandstenen på vissa håll har täckts av bergmassor som inte eroderat medan omgivningen har gjort så. De flesta av bergen har sina platta toppar på mellan 2000 och 2500 meter över havet och det omgivande landskapet ligger på cirka 1000 meter över havet. Ytan på bergen varierar från några tiotal kvadratkilometer till berg som är stora som hela Öland.

Ett av cirka 200 tepuiberger

Av de 200 bergen är det bara cirka tio som är möjliga att bestiga för människor (och därmed även för landlevande djur och även växter). Övriga har under miljontals år varit helt isolerade från omgivningen och på toppen har det utvecklats helt egna ekosystem med endemiska arter som bara finns där. Uppe på toppen är det natur som liknar våra fjäll medan det bredvid ofta är regnskogar nära bergen och sedan savanner längre ifrån. De stora nivåskillnaderna skapar också intressanta mikroklimat.

På grund av svårödlad mark och svår terräng så har dessa områden genom tiderna varit mycket glest befolkade och det finns idag i princip inga vägar in i området vilket gör att allt tar tid.

Att bestiga något av de tio berg som är möjliga att gå upp på är i sig en vandring på cirka en vecka tur och retur plus någon eller några dagar för att ta sig till utgångspunkten, så vi fick av tidsskäl hoppa över det denna gång.

Angel Falls

Vi bestämde oss dock för att besöka Angel Falls. Fallen är uppkallade efter den amerikanske äventyraren och guldletaren Jimmie Angel som ”upptäckte” fallen långt inne i djungeln när han letade efter guld på 1930-talet. Angel Falls faller 979 meter från tepuiberget Anaoytepuy rakt ner i regnskogen. Under torrsäsong är vattflödet så svagt att allt vatten blir till dis och försvinner innan det når botten och under regnsäsong kan fallen vara så fulla av vatten att de knappt går att se för diset (även om det mesta vattnet då når ner till botten). Dessutom gör lokala väderfenomen att fallen ofta är täckta av moln.

Fallen i Canaima som man kan gå bakom hela vägen och den typ av båt som används på floden

Första steget i att ta sig till Angel Falls är att flyga från Caracas till Canaima. Canaima är en lite by mitt i djungeln utan vägar och det går bara två flyg i veckan dit. I Canaima finns det också ett flertal vattenfall på cirka 45 meter när Canaimafloden vräker sig ner i Canaimalagunen. Två av fallen går det att gå bakom – en nog så unik

erfarenhet. Den första dagen gick åt till fallen i Canaima och dag två började expeditionen till Angel Falls. Det enda sättet att ta sig dit är att åka båt uppför Canaimafloden. Man åker i långsmala båtar som tar cirka 15 personer och som med 50 hästkrafter tar sig upp för vad som är en ganska strid

flod. Vissa forsar är så strida att passagerarna får gå av och gå medan båtföraren ensam kör upp båten i vågorna. Under torrsäsongen är vattenflödet för lågt för att kunna manövrera alla stenar i forsarna så då går det inte att komma fram.

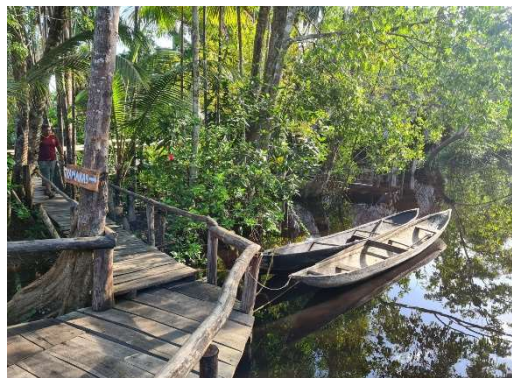
Resan uppför floden är åtta landmil och inklusive stopp för fälmässig lunch och lite annat så tog det sju timmar att komma upp till baslägren nedanför fallen. Därifrån hade vi tur och hade god utsikt över fallen. Regnsäsongen hade precis börjat vilket betydde att det regnade mycket på oss (dock huvudsakligen på natten) och det fanns tillräckligt med vatten i floden för att kunna åka upp, men fallen gick än så länge att se bra. Efter en natt i hängmattor gick vi sedan upp närmare fallen (totalt sex kilometer genom tät regnskog) för en fantastisk utsikt. Vi hade tur med vädret och fick en fantastisk utsikt över fallen. Efter lunch bar det av tillbaka till Canaima med båten och nu var det medströms så det tog bara fyra timmar att komma tillbaka. Efter en natt i säng så flög vi dagen efter ut från Canaima.

Angel falls

Orinoco-deltat

Orinocofloden är kanske inte så känd för gemene man men den är trots sin i sammanhanget korta längd en av världens vattenrikaste floder. Den har ett genomsnittligt flöde vid mynningen på 35 000 kubikmeter per sekund vilket är den högsta vattenföringen i världen tillsammans med Amazonasfloden och Kongofloden (som jämförelse har de större svenska älvarna såsom Dalälven

Vår lodge i Orinocodeltat med kanoter

ett medelvattenflöde på cirka 500 kubikmeter per sekund). Orinocofloden avvattnar en stor del av Venezuela och Colombia och har ett delta på över 25 000 kvadratkilometer (stort som Småland ungefär), även det ett av de största i världen.

Vi åkte med bil så långt som det går och sedan med en snabbåt cirka två timmar ut i deltat där vi bodde på en "lodge" helt utan några bekvämligheter. En generator gav ström några timmar per dag.

Deltat är hem till ett otroligt djur och växtliv. Vi åkte båt och paddlade genom kanaler och flodarmar av olika storlekar för att se fågelliv, ormar, alligatorer, floddelfiner, apor och mycket annat. Vi försökte också fiska pirayor, men vi lyckades inte få några.

Kristin med en Tucan i Orinocodeltat

En grön ara hälsade på en frukost

Caracas

Efter några fantastiska dagar i deltat så bar det av tillbaka till Caracas. Caracas, som för bara några år sedan blev utsedd till världens farligaste stad, har blivit betydligt säkrare och nu kan man gå runt säkert i flera delar av staden under dagtid (även om det finns områden som man fortfarande gör bäst att hålla sig borta ifrån och fattigdomen är utbredd). Det finns en hel del kultur i staden med delvis intressant kolonial arkitektur och mycket gatukonst av modernare snitt.

Klimatet i Caracas är behagligt. Staden ligger i en dal några mil från kusten på cirka 1000 meters höjd vilket säkerställer en jämn temperatur runt 25 grader hela året.

Väggmosaik från universitetsområdet i Caracas (för övrigt utnämnt av UNESCO som världsarv)

Rika och fattiga områden ligger nära varandra i Caracas

/Mikael Staffas